

בס"ד א' אייר ה'תשפ"ג
 הדלקת נרות - 18:55
 צאת השבת - 19:46
 רבנו תם - 20:36
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים ושלוש - עלון מס' 1153
 @ השבת "ראש חודש אייר"
 @ ביום שלישי - יום הזכרון לחללי מערכות ישראל.
 @ ביום רביעי - יום העצמאות.
 @ ביום חמישי בערב - "ברכת הלבנה".

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

מפטי"ן: "השמיים כסא"
 (ישעיה סו)
השבת טז' לעומר,
פרקי אבות - פרק ב'

תזריע - מצורע

אייר - אני יי רופאך

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 21:30
סגולה טובה להשתתף

□ "והיה במקום השחיף שאת לבנה או בהרת לבנה" מדוע תמיד התורה מציינת קודם את ה"שאת" ואחר כך את ה"בהרת"? הרוקח: "לפי שה' אינו מכה תחילה בהרת עוה כשגל אלם בשאת כזמר לבן". ה' נותן הזדמנות לאדם לחטוף מכה קלה יחסית (שאת) ולחזור בתשובה, ואם לא חזר - נותן מכה חזקה יותר (בהרת).

□ "וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אותה אל מחוץ לעיר אל מקום טמא" (יד, מ) "וחלצו" מלמד ששניהם חולצים, שניהם קוצעים, שניהם מביאים את האבנים. מכאן אמרו: "אוי לרשע ואוי לשכנו".

□ "והסגירו הכהן שבעת ימים שנית" מדוע דווקא שבעה ימים? הרוקח: "לפי שהמצורע חשוב כמת (לפי מדרש תורת כהנים), לכך שבעה ימים". כאילו יושב "שבעה" על עצמו ועל גורלו.

□ "נגע צרעת כי תהיה באדם והוא אל הכהן" בעל הטורים' חישוב ומצא כי בשתי הפרשיות - 'תזריע' ו'מצורע' - יחד חוזרת התורה על צמד המלים "נגע צרעת" 10 פעמים בדיוק. והדבר מתאים למדרש, שקיימים 10 סיבות שליליות המביאות ל"נגע צרעת".

□ "נגע צרעת כי תהיה באדם והוא אל הכהן" פסוק זה הוא נדיר מאוד - זהו הפסוק הראשון (וכמעט האחרון...) בתורה שגם מתחיל באות נו"ן ("נגיע") וגם מסיים באות נו"ן ("הכתן") ויש כאן רמז להפטרה ולאותו מצורע נוכרי ששמו נעמן שמתחיל ומסיים באות נו"ן. והנביא שריפא אותו נקרא אלישע שהוא גם כהן. והרפואה באה על ידי מי הירדן יש להם רמז די שקוף בספר התורה.

פינת הניבים והפתגמים

"הקנאה והתאוה והכבוד מוציאין את האדם מן העולם" (פרקי אבות)

רבי אליעזר הקפר אומר **הקנאה**: חמדת הממון, שאדם משתדל להרבותו אפילו בסכנת נפשו, רק מצד קנאת איש מרעהו, שירצה להתעשר כמוהו או יותר ממנו.

התאוה: תאוות התענוגות שביבזו עבורן לפעמים ממונו וכבודו. וגם מפני תענוג הארצי מיתעלל מתורה והלכה.

הכבוד: הוא הגאות, גם עבור זה יבזבו כל אשר לו ויסתכן. **מוציאין** את האדם מן העולם: מעה"ז ומעה"ב. דמלבד הרעות שיתגלגלו בעה"ז על ידו, ג"כ אין שום חטא בעולם שאין אחד מהמ"ל סבה לו.

מלענייני הפרשה: תזריע:
 ← טומאת האישה לאחר שילדה בן או בת.
 ← טומאה הבאה ממחלות העור או מצרעת.
 ← טומאה הבאה משחיף או מנגעים בראש ובזקן.
 ← דינים כלליים על המצורע ועל צרעת הבגדים.
מצורע:
 ← הוראות על הטכס והקורבנות שמביא המצורע ביום שחרתו.
 ← דיני צרעת הבית וטהרתו.
 ← טומאת הזב וטהרתו.
 ← טומאתה וטהרתה של אשה נידה או זבה.

□ **"זאת תהיה תורת המצורע"**
 הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסון מטעים זאת בדרך הגימטריא: ערך המלה 'מצורע' שווה למלים 'עם הארץ' (406). להורות שאין בו תורה, בחינת "חכמה". זו הסיבה שהפרשה מתחילה במלים "זאת תהיה תורת המצורע ביום שחרתו" - רמז לכך שטהרת המצורע היא בכח התורה והחכמה.

□ **"זאת תהיה תורת המצורע ביום שחרתו"** (יד, ב) אמר ריש לקיש, מהו שכתוב: "זאת תורת המצורע"? זאת תהיה תורתו של מוציא שם רע (ערכין ט"ו) וכבר אמר שלמה המלך "שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו" (משלי כא). אל תקרא "מצרות" אלא "מצרעת נפשו".

□ **"זאת תהיה תורת המצורע ... והוא אל הכהן"**
 כתבו רבותינו 'בעלי התוספות': תיבת "והוא" יש מקום לקרותה בשתי תיבות: "והוא בא" היינו: שהוא בא לבדו, לפי שאין לו מי שביאנו, שהכל בדלים ומתרחקין ממנו, כמו שנאמר: "בדד ישב מחוץ למחנה".

□ **"יהיה בעיר בשרו שאת"**
 "יהיה בעור בשרו שאת..." סופי תיבות 'תורה'. הנגעים באים על גסות הרוח, והפסוק מרמז לנו שאפילו אם התענוגות האיש בעל הגדולה בתורה, גם זה חטא גדול ונגעים באים על אדם זה.
 (חסד לאברהם)

□ **"והצרע אשר-בו הנגע בגדיו יהיו פרומים וראשו יהיה פרוץ ועל-שפם יעטה, ולטמא טמא יקרא" ו"וטמא" - אדם שכל הזמן מוצא טומאות וחסרונות אצל אחרים "טמא יקרא" - סימן שהוא עצמו טמא, כנאמר חז"ל יכל הפוסל במומו פוסלי. (השל"ה הקדוש זצוק"ל)**

הסירו מכתב מרדכי עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל עיני קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הליכות"

תכשיטי אשה, איפור ובושם בשבת

א. מותר לאשה לצאת בשבת לרשות הרבים, גם במקומות שאין בהם עירוב, כאשר כובעה או המטפחת שלה תפוסות לראש בסיכת ראש, ואין לחוש שמא תוציא את המטפחת או תסיכה. (ילקוט יוסף שבת כרך ב' עמוד צח).

ב. כבר נהגו הנשים להקפיד לצאת בשבת לרשות הרבים בכל מיני תכשיטים שהם לנוי וקישוט, וכגון, טבעת שעל אצבעה, צמיד, שעון, שרשרת, סיכה, עגילים שבאזניה, וכדומה. והוא שתענוד אותם דרך מלבוש, ולא תקחם בידה או בכיס בגדה. והמחמירות על עצמן שלא לצאת לרשות הרבים עם תכשיטין כלל, תבא עליהן ברכה.

ג. אסור לאשה לצאת בשבת לרשות הרבים עם תיק או ארנק בדידה, אף אם עומד לנוי וקישוט בלבד. ואף במקומותינו שיש עירוב, ראוי להחמיר בזה לדין. (שם)

ד. הבנות הקטנות שנוקבים באזניהן כדי לתת בהן נזמים כשיגדלו, וכדי שלא יסתמו הנקבים נותנים בהן קסמים, מותר לצאת בהן בשבת לרשות הרבים, אף כשאין עירוב. ובמקומות שלא נהגו בזה, טוב להחמיר, שמא תוציא הקיסם מפני הבושה מחברותיה.

ה. מותר לאשה לתת בשבת אבקת פודרא צבעונית על פניה, כיון שאינו דבר המתקיים. אבל יש להחמיר בהעברת סרק על הפנים, שהוא צבע בהיר בדבר המתקיים. ולדעת החזון איש יש להקפיד שהפודרא לא תהיה מעורבת במשחה או קרם. אבל לדעת המג"א כל שכוונתו שמשחה תבלע בגוף האדם, אין בזה איסור ממרת. אך אדם המתחזק והולך ככריא, אסור לו למרוח משחה על הידים, משום איסור רפואה בשבת, כל שניכר שעושה כן לשם רפואה.

ו. אסור לאשה לצבוע את השפתיים בשבת ויום טוב, וגם אם השפתיים היו צבועות מבעוד יום, אסור לחזור ולצבוע בשבת ויום טוב. (ילקוט"י שבת כרך ב' עמוד קא)

ז. מותר לאשה לאכול בשבת תותים ולפת אדום, ושאר פירות הצובעים, אף שעל ידי האכילה היא צובעת את השפתיים (ילקוט"י שבת כרך ב' עמוד קא)

ח. אסור לאשה לתת לקה על הצפורניים בשבת, ואין הבדל בזה בין לקה צבעונית ללקה שקופה. אך אין לאשה להסיר את הלקה מעל צפורניה בשבת. (ילקוט"י שבת ב' עמוד קב)

ט. מותר לאשה לתת בשבת ביום טוב מי ורדים או מי בושם על פניה וידיה, שאף על פי שעל ידי זה מולידה ריח טוב בבשרה בשבת, מכל מקום בבשר אדם לא שייך איסור זה. ואין לחוש בזה לאיסור זורה, שאין כאן תערובת של פסולת ואוכל. ולכן אם אירע בשבת בשעת התפלה ריח רע, מותר לפזר ריח טוב ממטהר אויר בחלל ביהכ"ס. ונהגו להקל כאשר יש בשבת שמחת חתן או בר מצוה, אך אין לזלף מי בושם על מטפחת או בגדים, משום איסור מוליד ריח טוב בשבת וביו"ט.

הוקירו את נשותינו

אמרו רבותינו בכמה מקומות (בגמרא, בזוהר ובמדרשים), "אוקירו נשייכו כי היכי דתתערתו", הוקירו את נשותיכם, לקנות להן מה שחך צריכות בריוח, ובזכות זה תתעשרו.

והגאון רבינו יוסף חיים בספרו "בן יהוידע", הסביר, כי הרבה מהשפע הנשפע בביתו של האדם, הוא בעבור אשתו, וכתב שיש כאן ענין של מידה כנגד מידה, שהמייקר את אשתו, גם מן השמים ישפיעו לו שפע טוב. וכל שכן כאשר הדברים אמורים כלפי אשתו של האדם, כי "אשה" בגימטריה - "ברכה לחם" (וכך מגיעים לחשבון עם הכולל, כ"כ בבן יהוידע שם), וברכת הבית באה ממנה, לכן אמרו הז"ל "אוקירו נשייכו, לכייתתערתו", בזכות מה שתוקירו את נשותיכם, תזכו לעושר! וכן היה מרן עובדיה יוסף זצ"ל מכבד ומוקיר את אשתו הרבנית, ויצא בעצמו, בימי גדולתו, לקנות עבורה תכשיט מיוחד, וטרח לשמחה ולשעות רצונה, ובזכותה זכה למה שזכה, כפי שר' עקיבא אמר "שלי ושלכם, שלה הוא!"

מכל מלמד" השכלתי

סוגי הצבעים במקרא

"וְהָיָה הַנֶּגַע יִרְקַק אוּ אֲדָמָדָם" (וי"ג, מ"ט)
בפסוק נעשה שימוש במשקל "קטלטל" - כלומר: הכפלת האות השנייה והשלישית. מה המשמעות של המשקל הזה?

בימינו נהוג להשתמש בניין להקטנה: ירקרק הוא ירוק חלש (כך בהתאמה בכל הצבעים: אדמדם, כחלחל, לבנבן, אפרפר ושחרחר. וישנה הלצה: איזה צבע יודע לנבוז? צהבהב...). ולא רק בצבעים, אלא בעוד תחומים: כלבלב, חתלתול, שמנמן. אולם מפרשי המקרא נחלקו בפירוש המשקל. רש"י מפרש שהוא משקל מחזק - ירוק שבירוקים ואדום שבאדומים. לעומתו, הרשב"ם (שיר השירים א', ו') הראבי"ע מעדיפים לפרש שזהו משקל מחליש, כנהוג בימינו.

יש לנו עוד הופעה של המשקל בפרשה בפסוק: "בְּהֶרֶת לְבָנָה אֲדָמָדָמָת" (ויקרא י"ג, כ"ד). שם מדובר בנגע שבו מעורבים שני צבעים. יתכן שמכאן הסיקו הרשב"ם ראבי"ע את פירושם, שכן אם האדום מעורב בלבן, בהכרח שהוא נחלש (אולם עיון במשנה נגעים א', ב' ובפירושו התוי"ט שם, שנראה שמפרש שהלבן והאדום עומדים זה לצד זה, ולא ממש מעורבבים, כדי שלא לסתור את האדמומית).

סוגי הגוונים:

בעברית הקדומה אנו מוצאים רק 4 צבעים: שחור, אדום, ירוק ולבן. בתוך הסקאלה הזו יכנסו כל שאר הצבעים, וכך מדברים לדוגמה על זהב ירוק (=צהוב) ו"ירוק כשמיים" (=כחול). וכן פרה אדומה - היא למעשה חומה.

כך לדוגמה בתוספתא בנגעים נאמר: "ואיזה הוא הירקרק שבירוקין? ר"א אומר: כשעוה וכקורמן. סומכוס אומר: ככנף טואס וכחוץ של דקל"י. רבי אליעזר מדבר על גווני צהוב חזקים - שעווה וכורכום, לעומת סומכוס המדבר על גווני ירוק: כנס הטווס.

"ורחץ במים את כל בשרו" (ויקרא טו, טז)

התלמוד מסביר כי הפסוק מכוון לכך, שעל האדם הטמא לטבול את גופו במקוה (בריכה מלאה) מים, המכיל ארבעים סאה. מה ההגיון מאחורי הטבילה במקוה?

הש"ל"ה הקדוש כתב: "כאשר האדם טובל במקוה עליו לומר את הפסוק "לב טהור ברא לי אלוקים", שכן על-ידי הטבילה הוא הופך לאדם חדש". בנוסף לכך, ראשי התיבות של המילים "לב טהור ברא לי אלוקים" הם **טבל**.

ה"כסף משנה" אומר, כי האדם הטובל במקוה נטהר רק אחרי שיוצא מן המקוה, ולא בעודו נמצא בתוך המקוה. גם בכך ניתן למצוא הקבלה ללידה, שכן תהליך הלידה מתחיל רק כאשר התינוק מוציא את ראשו מרחם אמו.

התפוז האחרון!

אנחנו מפליגים לנו לאיזו אוניברסיטה אורלנדו שמה, לומדים שם בקושי 5000 סטודנטים ברמה בינונית, שאף אחד לא מתייחס ברצינות לתארים של הבוגרים שלהם, כפי שלא מתייחסים בכובד ראש לסגל המרצים שלה. אבל שם באותה אוניברסיטה אפורה וכפופת גו זר, יושב פרופסור דווקא מכובד ובעל שם במרחב האמריקני, ומתעקש לא לזוז משב. שמו פרופסור ג'וני ריצ'רדסון, גוי כבן 80, אשר הצליח להוציא בעשורים האחרונים כמה בוגרים העושים חיל במה שהם מכנים "מדעי ההתנהגות" שזו המומחיות שלו. לאיש הזה ישנן שיטות ומתודות, תיאטרליות דרמטיות, אשר פועלות בלבבות, ומצליחות ליישר הרבה מה העוקם והעיוות האנושי. "ובכן, לא מכבר אסף פרופ' ריצ'רדסון את הסטודנטים שלו, והודיע להם שיבואו לראות הצגה מדהימה, שתוסיף להם לקח גדול לחיים. הפרופ' הישיש הכניס את תלמידיו לאולם קטן שבמרכזו חדר זכוכית אטום ובו שני כסאות עור נוחים ושולחן עץ קטן.

על גבי השולחן הונח לו אחר כבוד תפוז כתום בגודל בינוני. חשוב לציין שהזכוכית היתה אטומה לחלוטין, כך שהסטודנטים ראו ושמעו את הנעשה בפנים, אך יושבי החדר הזכוכית לא ידעו מה יקרה שביכם.

"הסכיתו" ביקש הפרופ', "עוד מעט ייכנסו לכאן שתי נשים מכובדות מאד. שתיהן משכילות ביותר, בעלות מעמד, אך אמותיהן של השתיים חולות ביותר, במצב כמעט סופני. הנה הן נכנסות ומתיישבות, עכשיו אכנס לחדרון ואמסור לכל אחד מכתב ובו נתון אחד פשוט. אגבי, שתיהן יודעות שמדובר בתרגיל התנהגותי, אם כי במציאות כפי שדיווחתי לכם - אמותיהן באמת חולות ביותר והן מחפשות תרופה לאימן.

פרופ' ריצ'רדסון הקריא לסטודנטים את לשון המכתב שתקבל כל אחת מן הנשים. "גב' יקרה. התפוז המונח כאן על השולחן, הוא התפוז האחרון שנותר בעולם. אבל מן התפוז הזה, היחיד, ניתן להפיק תרופה שבוודאות תציל את אמך ממוות. גם אמה של הגברת היושבת ממוולך, במצב סופני דומה, וגם היא יודעת שהתפוז האחרון, עשוי להציל את חיי אמה. עליך לשכנע אותה, ולהשקיע כל מאמץ רגשי, שכלי, אנושי, כדי לזכות בתפוז עבור אמך, כי אמא היא הדבר הכי יקר בעולם לכל אחד ואחת, הלוא כן!" זה לשון המכתב.

פרופ' ריצ'רדסון נכנס לחדרון, והגיש לנשים המכובדות את המכתבים.

"אנא קראו מכתב זה, והצפינו אותו בתיקן, מכאן ואילך הכל נתון בידכון" אמר.

הפרופ' יצא מן החדרון, הנשים החשובות המשכילות הרגישות, קוראות את המכתב, ומביטות אחת אל השניה. פה ושם הן מקנחות דמעה דקיקה. אמא זאת אמא. ומכאן ואילך מתפתח דיאלוג מרגש ונוגע ללב בין השתיים. דיאלוג עם המון אינטלקט ושכל ישר, שנמשך שעה ארוכה.

והתפוז! התפוז הכתום נינוח ניצב לו באמצע השולחן. "במה חלתה אמך", שואלת הראשונה, ומכאן ואילך פורטת השניה את מסע הסבל התלאות והיסורים של אמה היקרה והאהובה, בלשון עשירה היא מספרת על ילדותה ונעוריה השוקקים, עם אמא נפלאה ורחמנית המשקיעה בה את כל כוחותיה והונה, כדי שתלמד ותשכיל ותלך בדרך טובים.

ומיד אח"כ עובר הכדור לעמיתתה מעבר לשולחן, ואף זו בלשון מתובלת במטאפורות ופניני לשון, מתארת את חיייה הנעימים במחיצת אמה החשובה וטובת-הלב,

אשת חסד המאירה פנים לכל נזקק וחולה, וידיה פתוחות לצדקה.

והתפוז? התפוז במרכז השולחן, טומן בחובו את תרופת הפלאים שכל אחת שואפת עבור אמה.

ואחרי שנחשפו המחלות וסיפורי הילדות והיסורים, התחילו הדמעות והבכי הגורף, כשכל אחת מנסה לשכנע את רעותה בחשיבות האוניברסלית, האישית, הרגשית עד כמה האם יקרה לה, ולמשפחה המורחבת לעם, ולמולדת. וכל אחת מנסה להטיף לחברתה, כי אם אמה תבריא היא עשויה להרבות טוב לאומה האמריקנית, ולכבוד הלאומי. נו, ואיך אומרים, אחרי שעה ארוכה של דיבורים רגישים דומעים, ונסיונות שכנוע בלתי נילאים ובמיטב המליצה ומתק הלשון, מתעורר בקירבן הגוישקייט, אגוייאזום. שופך הדמים, הוא הנחש הקדמוני, והויכוח הופך סוער וצעקני והטונים עולים, ומדד הדציבלים מתקרב למדד המעוף בשיאו.

השתיים נכנסות במלוא התנופה למלחמת הצלת חיייה של האם החולה. והתפוז עדיין במרכז שולחן העץ והמיועד לתת רפואה לאחת האמהות.

ומכאן ואילך התחות והאשמות... "את חצופה ממש, אמי יותר צעירה מאמך בחמש שנים, קצת רחמים, תאפשרי לה להזדקן בכבוד".

"קשקשני, אמך אומנם צעירה יותר אך סובלת ממחלות נוספות שספק אם יותירו אותה בחיים, גם אחרי תרופת התפוז. אבל אמי עד המחלה, תיפקדה 100% למרות מרומי גילה".

"חצופה, איך את מעזה לזלזל באמי? ומי שמך לקבוע מה יעשו לה הית הסכרת ואי ספיקת הכליה, מה את דוקטור? את בסך הכל אשה אכזרית ורעת-לב...!!!" "חסרת דעת שכמונת אין לך שום הבנה ומושג ברפואה, ותפסיקי לכוונת אותי בכינויי גנאי מרושעים, את בעצמך התגלמות הרוע..."

"ומה אגיד, הצעקות והנאצות הפכו לחילופי מהלומות לנגד עיני הסטודנטים, ממש לא נעים. ובסופו של עימות דחפה החזקה מבין השתיים את רעותה, וחטפה את התפוז מן השולחן, תוך שהיא מסננת בין שיניה: "אם את לא מבינה במילים ובשכל ישר, אין לך ברירה אלא להבין בכוח, באלומות..."

כן, החזקה מבין השתיים אחזה את התפוז בשתי ידיה, ובקול גדול הודיעה למובסת: "אני מוכנה לעשות הכל בשביל אמא שלי, הכל, זה אומר להילחם עד טיפת דמי האחרונה כדי שהיא תחיה, והנה התפוז האחרון בידי."

וכאן נכנס פרופסור ג'וני ריצ'רדסון הישיש לחדרון הזכוכית, וביקש בשנית מן הנשים הנכבדות לקרוא בקול רם - בשנית - את המכתבים שהוגשו להן.

"נא לקרוא לאט לאט" ביקש ריצ'רדסון, והן קראו את המכתב... והנה לא יאומן כי יסופר, לכל אחת צורפה שורה שונה למכתב, כמה מילים פשוטות אבל משמעותיות. לגב' פלונית נכתב: "אבל מקליפת התפוז הזה, היחיד, ניתן להפיק תרופה שבוודאי תציל את אמך ממוות", ואילו במכתבה של פלמונית נכתב "ממיץ התפוז הזה ניתן להפיק תרופה לאימן..."

"זו היתה צריכה את הקליפה, וזו את המיץ, ושלוש על ישראל... שתי האמהות יכלו להבריא מאותו תפוז.

מוסר השכל: רבים וטובים מאזינים לעצמם, ומחרפים נפשם למות, עבור אידיאלים מעוותים אשר למענם לעיתים שופכים דם נקיים וחפים מפשע, בעוד שעם הקשבה טהורה, והקרבה קלה למען הזולת, יכלו להרבות המון המון חיים. (קובי לוי "העתונאי")

כולל "חזון עובדיה" מושב בן-זכאי רח' הרצמן 165 ע"ש עובדיה רפאל וניצה ז"ל	
הציבור מוזמן ביום העצמאות (יום רביעי) ליום שכולו תורה	
הרב חיים רבי	09:00
הרב חיים יוסף דוד אברג'ל	09:45
הגאון הרב דוד לאו	10:30
הרב יגאל כהן	11:10
הרב יצחק פנוגר	12:00
הרב מאיר אליהו	12:45
הרב בנימין חותה	13:15
<small>תפילת מנחה וארוחת צהריים</small>	
הרב זמיר כהן	14:05
הרב שניר גואטה	14:40
המשפיע הרב אלימלך בידרמן	15:30
<small>מר הרבאשן רבי שב ש"ס ורמ"ס</small>	
הגאון הרב שלמה משה עמאר	16:00
הרב אהרן בוטבול	16:30
הרב אליהו פנחסי	17:00
<small>מרן ראש ועד בני כ"א רמ"ס</small>	
הגאון הרב מאיר מזוז	17:30
הרב ליאור גלזר	18:00
הרב מאיר אבוחצירה	19:00
הרב אלמוג לוי	20:00
<small>תפילת ערבית</small>	

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

דיבור לשון הרע

הפה זה פתח, עת לפתוח ועת לסגור. לכן נבראו באדם שתי עיניים, שתי אוזניים, שני נחיריים ורק פה אחד. לומר לנו שנמעט בדיבור. כל החיים של האדם בעולם הזה, זה בית ספר. עד היום האחרון. צריך ללמד את ילדנו לשמור על פה נקי. לפא לומר על אף אדם. לברוח מהעוון המר והנימיה הזה של לשון הרע ורכילות. נכון, ארוכה הדרך קשה, אך גם מסלול של שנים מתחיל בצעד אחד קטן. "וחשוב הדיבור קודם שתוציאנו מפיך" אומר הרמב"ן באגרתו המפורסמת. אם נרצה, אם נתחיל, נגיע לזה. העבודה הפנימית שנותנת לאדם את הכלים לצאת מהיצר הרע הזה, היא שיתחיל להסתכל על עצמו בעין האמת, עד כמה הוא מונח בעצמו בתוך פגמים וחסרונות, עד שלא תהיה לו שום מחשבה או רצון כלשהו להסתכל על אחרים, ולדבר על פגמים שלהם, ולהנות מזה שהוא שומע על נפילות שלהם. ולכן ההורים יתנו דוגמא טובה לילדים ולא ידברו לשון הרע על אחרים.

עשרים ושלוש שנים משדורים אש יעורר התורה הגדול בתבל ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הרבאשון לציון הרחי"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך נעק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"	כל הישועות והברכות לכל משפחת זתאי שתמוזו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תתן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה שירוו נחת מכל יוצאי חלציהם ויזכו לטובות רבות וטובות הצלחה לכל ילדיהם ולנכדיהם להבדיל לע"נ יעקב בן מרים ז"ל	רפואה שלימה יעקב זאבאן בן האנוס הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור במהרה לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות	כל הישועות והברכות לכ"ל משפחת זתאי שתמוזו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תתן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה שירוו נחת מכל יוצאי חלציהם ויזכו לטובות רבות וטובות הצלחה לכל ילדיהם ולנכדיהם להבדיל לע"נ יעקב בן מרים ז"ל	רפואה שלימה יהיה ליתמי בית יונה הקב"ה ישלח לה רפואה שלימה לרניב אבריה ושס"ה גידיה רפואת הנפש ורפואת הגוף ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות
---	--	--	---	---

רפואה שלימה יהיה ליתמי בית יונה הקב"ה ישלח לה רפואה שלימה לרניב אבריה ושס"ה גידיה רפואת הנפש ורפואת הגוף ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות	מכרה אהלנח לפנחס ושרה יעקובי זכות תרומתם יתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. יתגשמו כל משאלות ליבם וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם	כל הישועות והברכות לניסים וטובה בכורי שתמוזו לסעודה הרביעית בלוויין שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלווה לרפואת טובה בת דבורה לרפואת אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן ולהצלחת כל ילדיהם	מכרה אהלנח לפנחס ושרה יעקובי זכות תרומתם יתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. יתגשמו כל משאלות ליבם וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם	רפואה שלימה יהיה ליתמי בית יונה הקב"ה ישלח לה רפואה שלימה לרניב אבריה ושס"ה גידיה רפואת הנפש ורפואת הגוף ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות
---	--	---	--	---

רפואה שלימה לרה"ל ז"א אה"י בת שרה הקב"ה ישלח לה רפואה שלימה לרניב אבריה ושס"ה גידיה רפואת הנפש ורפואת הגוף ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות	מכרה אהלנח לפנחס ושרה יעקובי זכות תרומתם יתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. יתגשמו כל משאלות ליבם וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם	מכרה אהלנח לפנחס ושרה יעקובי זכות תרומתם יתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. יתגשמו כל משאלות ליבם וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם	מכרה אהלנח לפנחס ושרה יעקובי זכות תרומתם יתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. יתגשמו כל משאלות ליבם וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם
---	--	--	--

רפואה שלימה לרה"ל ז"א אה"י בת שרה הקב"ה ישלח לה רפואה שלימה לרניב אבריה ושס"ה גידיה רפואת הנפש ורפואת הגוף ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות	רפואה שלימה לרה"ל ז"א אה"י בת שרה הקב"ה ישלח לה רפואה שלימה לרניב אבריה ושס"ה גידיה רפואת הנפש ורפואת הגוף ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות	רפואה שלימה לרה"ל ז"א אה"י בת שרה הקב"ה ישלח לה רפואה שלימה לרניב אבריה ושס"ה גידיה רפואת הנפש ורפואת הגוף ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות
---	---	---